

WEEKBERICHT

Nr. 160 – 21 januari 2014

website: www.pomar.nl

Redactie

Han Nicolaas

Tel.: (015) 3614854 / (06) 41188743

E-mail: h.nicolaas@ziggo.nl

Wedstrijdleader intern

Frits Berendse jr.

Tel.: (0174) 297771

E-mail: frits.berendse@gmail.com

Op **dinsdag 14 januari** speelden we de 13e ronde van de interne competitie. Tevens werden de beide halve finales van de rapid-bekercompetitie van vorig jaar gespeeld. Daarin was Thierry Bieger met 2-0 te sterk voor Gerbrand Beekman en wist Kees Vink na een snelschaakpartij tegen Hans Mudde de finale te bereiken: beiden hadden hun rapidpartij met wit gewonnen. De finale gaat dus tussen Thierry en Kees.

Daarnaast speelde uw verslaggever (Han Nicolaas) zijn partij in de 2e ronde van het Open Prometheus Kampioenschap vooruit aangezien zijn tegenstander op de reguliere speeldag verhinderd is. Han won en staat nu met 2 uit 2 in ieder geval een week lang bovenaan in de B-groep van dit kampioenschap.

Goed, de interne competitie telde elf partijen waarin de witspelers een zwar(t)e dag beleefden: in zes partijen gingen ze ten onder, vier keer werd een half punt binnengesleept en slechts één keer werd het zoet van een overwinning behaald. De enige wit-overwinning kwam op naam van Leo Blaas die Harry Hijman de baas was.

Remises waren er voor Rens ter Veen die tegen Han Terpstra uiteraard zijn geliefde 1.b4 speelde en als antwoord 1. ... -e6 te bestrijden kreeg. De heren maakten er een aardige partij van en een half punt voor beiden leek wel gerechtvaardigd.

Een overzicht van de speelzaal tijdens de interne en rapid-bekercompetitie op 14 januari

Koploper Rens kwam tegen HanT niet verder dan remise

Ook Felix Ferschtman kwam met wit niet verder dan remise: Vincent Steemers hield hem keurig in bedwang. In de strijd tussen Gert Butterman en Giuseppe Gastaldi besloten beide heren elkaar ook een halfje te gunnen terwijl Bas von Königslöw weliswaar een pion won tegen Frits Berendse maar daarna in een eindspel belandde met aan beide kanten een toren, loper en vier pionnen waarbij het materiaal weer in evenwicht was: ook hier remise dus.

Felix probeerde van alles tegen Vincent (op legale wijze) maar moest berusten in een puntdeling

Ook Bas en Frits deelden het punt

In de overige zes partijen was het de zwartspeler die telkens aan het langste eind trok. De meest opmerkelijke, in ieder geval voor mij niet de meest voor de hand liggende uitslag was de overwinning van Peter de Man (met zwart dus!) op Perry van der Meer. Perry was lekker aan het offeren maar het zag er nogal dubieus uit. En dat was het ook, Peter won een stuk en twee pionnen, dit werd een volle toren en hoewel Perry nog wat probeerde te rommelen met zijn enige overgebleven pion was dit uiteindelijk toch iets van wanhoop. Peter won en staat als B-speler op een prachtige zesde plaats, omringd door diverse A-spelers.

De koning van Ton Vissers stond een beetje op de tocht in zijn partij tegen Chris Gerritsen en hoewel het materieel gezien allemaal keurig in evenwicht was wist Chris hier toch een vol punt uit te slepen. Wil Kauffman versloeg Hans Jacobs, Frans van der Elst won een kwaliteit tegen Willem Brizee in een leuke en dynamische pot, Wim Meijer trapte in een kleine val met grote gevolgen tegen Loek Beekman en kon opgeven en Markus Lohrer had opeens een toren meer dan Wim Lut die dit wel voldoende vond en de vlag streek.

Na 13 ronden gaat Rens nog steeds aan de leiding met 47 punten, één punt meer dan Kees. Daarachter volgen vier spelers met 43 punten: het zit dicht bij elkaar!

Uitslagen 13e ronde interne competitie, 14 januari

Wit	Zwart	Uitslag
Rens ter Veen (A)	Han Terpstra (A)	½-½
Perry van der Meer (A)	Peter de Man (B)	0-1
Bas von Königslöw (A)	Frits Berendse jr. (A)	½-½
Leo Blaas (B)	Harry Hijman (A)	1-0
Felix Ferschtman (A)	Vincent Steemers (B)	½-½
Ton Vissers (A)	Chris Gerritsen (A)	0-1
Hans Jacobs (B)	Wil Kauffman (B)	0-1
Willem Brizee (B)	Frans van der Elst (B)	0-1
Gert Butterman (B)	Giuseppe Gastaldi (B)	½-½
Wim Meijer (B)	Loek Beekman (B)	0-1
Wim Lut (B)	Markus Lohrer (A)	0-1

Vanavond, **dinsdag 21 januari**, spelen we 14^e ronde van de interne competitie. Tevens spelen Thierry en Kees de finale van de rapid-bekercompetitie van vorig jaar.

Externe competitie

Op maandag 6 januari speelde **Pomar 1** de vierde externe wedstrijd, uit tegen Schaakhuis 2. Ons eerste team had de eerste wedstrijd dik gewonnen maar vervolgens twee keer met 4½ - 3½ verloren en was dus gebrand op een goed resultaat. Schaakhuis 2 verloor alledrie de wedstrijden met 5½ - 2½ en was wellicht nog meer dan wij van plan nu eens aan de goede kant van de score te gaan zitten.

Kees Vink was helaas afwezig maar gelukkig was Hans Mudde bereid om in te vallen. In het knusse Schaakcafé op de hoek van de Looijerstraat en de Nieuwe Molstraat, de speellocatie van Schaakhuis, werd het een spannende avond met een zinderend slot.

De avond begon niet best voor ons vlaggenschip. De stoel van onze man aan bord 1, Wouter van Markenstein, was om 19.45 uur nog niet bezet. Geen paniek, een paar minuten te laat komen is geen ramp. Maar de tijd verstreek en ook na een uur (de maximale tijd die je te laat mag komen, daarna wordt de partij verloren verklaard) was Wouter nog niet gearriveerd en stonden we door deze reglementaire nederlaag met 1-0 achter. "*Vreemd*", zeiden we tegen elkaar, "*niks voor Wouter om zoiets te vergeten*". Nee, Wouter was het inderdaad niet vergeten... Zoals gezegd hoorden we de volgende avond op de club van Frits dat Wouter zondag in zijn slaap was overleden. Bizar, niet te geloven...

'Gelukkig' hoorden we dit bericht pas de volgende avond anders had deze externe wedstrijd wel een hele aparte lading gekregen; of was wellicht uitgesteld. Goed, in vogelvlucht hierbij de partijen die wel werden gespeeld.

Frits Berendse (wit aan bord 7) maakte er na dik anderhalf uur 1-1 van. Hij kwam een kwaliteit voor en schoof dat bekwaam uit.

Perry van der Meer (met zwart aan bord 2) bracht vervolgens een half punt binnen. Er werd hier zorgvuldig en in een rustig tempo gemanoeuvreed zodat na een uur ongeveer 10 zetten geproduceerd waren. Nog een klein uur later was de vrede getekend en stond er 1½-1½ tussenstand op het scorebord.

Han Terpstra lijkt nu echt de juiste vorm te pakken te hebben. Met wit aan bord 3 kreeg hij al vrij snel een lekkere stelling met veel ruimte voor zijn stukken en goed spel. Hij won een kwaliteit en twee pionnen en maakte het eindspel toren tegen looper (met twee pionnen meer) goed af: 1½-2½.

Hans Mudde (zwart aan bord 8) viel zoals gezegd in voor Kees Vink. Invallen in een team dat twee klassen hoger speelt dan je eigen team valt niet mee, hoewel het verschil in speelsterkte tussen bord 1 van de 3^e klasse en bord 8 van de 1^e klasse over het algemeen niet zo heel erg groot is. Toch moest Hans vanavond alle zeilen bijzetten om er iets van te maken. Zijn pionnenstructuur op de koningsvleugel (waar hij had gerokeerd) zag er niet lekker uit en de zware stukken van de man van Schaakhuis leken binnen te kunnen komen. Dat lukte echter net niet, Hans won een pion en kreeg een pion op de vijfde rij. Na een combinatie met dame en looper ging een witte toren verloren waarna Hans een zwaarbevochten vol punt kon bijschrijven en ons op een 1½-3½ voorsprong bracht.

Nog drie partijen te gaan waarin één punt nodig is om de beide matchpunten mee naar huis te nemen; dat moet toch lukken zou je zeggen?

Vervolgens ging aan de resterende drie borden (de borden 4 t/m 6 keurig in het midden van de zaal) bijna alles mis wat er mis kon gaan.

Allereerst was daar de partij op bord 5 van Felix Ferschtman, hoewel de uitslag hier uiteindelijk de minst verrassende was van de overgebleven drie. Felix (met wit) speelde zijn geliefde Koningsgambiet maar kwam er volgens mij niet echt lekker uit (hoewel Felix dit type spel ongetwijfeld beter kent dan ik...). Na vijf zetten was zijn

paard via f3 weer terug op honk op g1 en had zwart pionnen op f4 en g4 staan. Ook de koning van Felix kwam niet uit het centrum en ik zag het somber in. De tegenstander van Felix speelde het vervolg echter vrij traag waardoor het leek of Felix de boel bij elkaar kon houden en zich wist los te wrikken. Maar dat lukte helaas niet, er ging een stuk (en meer) verloren en rond een uur of half 11 was de aansluiting voor Schaakhuis een feit: 2½-3½.

Chris Gerritsen (zwart aan bord 4) speelde opnieuw een goede partij. Na een complex middenspel bereikte hij een toreneindspel met een pion meer. Ik had het punt weliswaar nog niet bijgeschreven maar had wel alle hoop dat we hier minimaal een half punt aan zouden overhouden. In lichte tijdnood (Chris had nog zes minuten tegen ruim een half uur voor de Schaakhuis-man) greep Chris helaas mis. Hij kwam een pion achter en deze witte vrijpion was niet meer te houden. Dat betekende opnieuw een gelijke stand met nog één partij te gaan: 3½-3½.

De beslissing moest dus komen van bord 6 waar uw verslaggever (Han Nicolaas) met zwart ook na drie uur nog lekker bezig was. Ja, daar zit je dan, stand 3½-3½, en hoewel ik meestal vrij relaxed ben voel ik in dit soort situaties toch wel enige druk. Hoewel het nergens over gaat, laten we eerlijk zijn.

Mijn tegenstander speelde gesloten Siciliaans en er gebeurde zeker de eerste 2½ uur vrij weinig. Na flink heen en weer geschuif kreeg ik een open lijn voor mijn toren en een vrijpion op de zesde rij. Dat zag er niet slecht uit. Toen er vervolgens ook nog een ijzersterk paard in het centrum bijkwam leek er weinig aan de hand en minimaal een half punt verzekerd. Maar helaas, het liep iets anders... In tijdnood dacht ik de boel te moeten forceren en bracht een 'briljant' kwaliteitsoffer in een poging binnen te komen en m'n vrijpion te laten promoveren. Dat mislukte echter jammerlijk. Mijn tegenstander kon de boel eenvoudig afstoppen waarna het eindspel toren looper met hier en daar nog wat pionnen kansloos was. Helaas, verkeerd 'gegokt'...

Beide matchpunten bleven zodoende in het Schaakcafé en voor ons betekende het de derde 4½-3½ nederlaag op rij: met een beetje geluk hadden we nu bovenaan gestaan...

De vijfde wedstrijd vindt op **dinsdag 11 februari** plaats als we het in De Schilp gaan opnemen tegen WSC 3.

Pomar 2 speelde op vrijdag 17 januari de belangrijke uitwedstrijd tegen DCSV 1 in Delft, de club van Rens ter Veen. DCSV 1 stond na winst in de drie voorgaande wedstrijden stevig aan kop, Pomar 2 had één matchpunt minder na de zinderende 4-4 tegen HSV 2 in de vorige wedstrijd. Een belangrijke wedstrijd dus, wellicht beslissend voor het kampioenschap!

Ik besloot een kijkje te nemen in de Hofkerk te Delft, de speellocatie van DCSV. Rond 20.10 uur was ik aanwezig en zag ik Jos Bergers buiten staan om even een peuk te roken. Jos was op het laatste moment benaderd als reserve om in te vallen voor Vincent Steemers. Dat zijn de ware schakers: invallen op je vrije vrijdagavond!

Enmaal binnen bleek het treffen op het topbord al over en uit. Ton Vissers (reserve voor Hans Mudde die verhinderd was) en Rens ter Veen hadden na 11 zetten het punt gedeeld. Een grootmeesterlijke remise zullen we maar zeggen.

Markus Lohrer (zwart aan bord 8) stond op dat moment al een stuk tegen een pion achter. Het loperpaar van de man van DCSV zag er ijzersterk uit en ik zag het somber in. Markus gaf nog een paar schaakjes en zijn tegenstander ging zowaar in op herhaling van zetten aangezien hij de weg naar winst kennelijk niet zag. Een gelukje dus en de stand was nog steeds in evenwicht: 1-1.

Jos Bergers (wit aan bord 7) speelde een zeer leuke, maar lastige partij. Tegen-gestelde rokades zorgden hier voor een dynamische stelling met kansen voor beide partijen. De man van DCSV leverde een stuk in voor drie pionnen en een flinke aanval richting de koning van Jos. De stukken van Jos stonden niet optimaal terwijl die van zijn tegenstander (met name de twee torens) zeer actief waren. Er gaat nog een pion af bij Jos en de aanval werd te sterk. Jos reikte zijn tegenstander de hand op een moment dat mat nauwelijks meer te voorkomen was. Fraai, en in ieder geval dapper gespeeld van beide partijen: 2-1.

Frans van der Elst (zwart aan bord 2) kwam na een uurtje naar me toe en zei dat hij het na acht zetten eigenlijk al op had kunnen geven. Een blik op zijn stelling leerde dat Frans inderdaad niet lekker stond. Hij kon niet meer rokeren, zijn koning bleef in het centrum staan en zijn stukken konden moeilijk worden ontwikkeld. Dat werd een lastig avondje... Frans verdedigde zo goed en zo kwaad als hij kon (en dat is best goed) maar kon niet voorkomen dat hij

een kwaliteit en een pion verloor. Toen er ook nog een vrijpion dreigde te promoveren staakte Frans de strijd: 3-1.

Bas von Königslöw had wit aan bord 3 en bracht de spanning weer enigszins terug. In gelijke stelling offerde de man van DCSV een stuk voor een vage koningsaanval. Bas kon de aanval echter vrij eenvoudig pareren en stond daarna 'gewoon' een stuk voor. In uiterste tijdnood gooide de DCSV'er er nog een stuk tegenaan maar dit was meer een wanhoopsdaad dan een weloverwogen stukoffer. In verloren stelling ging hij door zijn vlag waarmee Bas de stand op 3-2 bracht.

Gerbrand Beekman (zwart aan bord 4) trof een sterke en gemotiveerde tegenstander die zijn voorgaande drie wedstrijden had gewonnen. Gerbrand kwam een pion achter maar had wel actief stukspel. De man van DCSV leek wat passief te staan maar dit was maar betrekkelijk. Gerbrand gooide zijn pionnen op de koningsvleugel naar voren in een poging de boel te compliceren en/of te forceren. De DCSV'er reageerde echter goed, kwam met zijn dame de zwarte stelling binnen en won een stuk. Dat was voldoende voor de winst en een 4-2 voorsprong voor de thuisclub.

De resterende twee partijen boden op dat moment weinig hoop op een stunt, dat wil zeggen: twee overwinningen en een matchpunt.

Hans Jacobs (zwart aan bord 6) was al vroeg in de partij een pion achter gekomen maar speelde nauwkeurig en kreeg een actieve toren. De witte koning kwam ver de zwarte stelling binnen en samen met de toren en loper zaten er akelige dreigingen in. Hans won een pion terug en creëerde zelf ook allerlei dreigingen. Het was moeilijk te zeggen wie er op dat moment beter stond en wellicht ingegeven door de stand in de wedstrijd besloot de DCSV-er tot remise door herhaling van zetten. Daarmee was de stand $4\frac{1}{2}-2\frac{1}{2}$ voor DCSV en hadden zij beide matchpunten in de tas. Overigens wel sterk gespeeld van Hans die met een pion achter goed bleef spelen en het halve punt zeker verdiend heeft.

Peter de Man (wit aan bord 5) speelde op dat moment dus om des keizers baard zoals dat zo mooi heet. Peter was zeer goed uit de opening gekomen en had dame, toren en twee lopers op de zwarte koningsstelling gericht. Zijn tegenstander deed echter op de beslissende momenten de juiste verdedigingszettingen en de partij keerde langzaam in het voordeel van de man van DCSV. Het eindspel met loper en paard voor Peter tegen twee lopers met beiden nog zes pionnen zag er remise-achtig uit maar was lastig spelen. Peter had op een gegeven moment de gelegenheid de zwartveldige lopers te ruilen en nadat hij dat had nagelaten werd het echt lastig. Peter verloor een pion en kon vanaf dat moment alleen nog hopen op remise. Zijn tegenstander speelde dit echter fraai uit en won de partij waarmee de eindstand op $5\frac{1}{2}-2\frac{1}{2}$ kwam.

Jammer mannen, volgende keer beter! Het kampioenschap lijkt vergeven. DCSV 1 staat nu drie punten los van HSV 2, Pomar 2 en BF/Wassenaar 2 en dat is met nog drie wedstrijden te gaan haast onmogelijk om nog in te lopen. Maar goed, nieuwe kansen in de volgende wedstrijd op **dinsdag 18 februari**, thuis tegen DSC 10.